



SLAGRUTAN

Vår 2020-1 SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET

NR 97



Klang/Sångskålar, ett verktyg för bl.a. meditation
Foto: magicbowls, Pixabay

Svenska Slagrutförbundet
info@slagruta.org
Plusgiro: 472895 - 2
www.slagruta.org
Organisationsnummer: 874001-1195

Innehåll

- 3 Ordföranden har ordet
- 4 Materialförvaltaren erbjuder...
- 5 Mina erfarenheter av människans aura
- 5 Nordiska museet presenterar en kulturhistorisk slagrutefilm
- 6 Min första kontakt med Arne Groth, makarna Ulla och John Hamilton och Bo Westling
- 11 Andningstekniker
- 12 Personliga upplevelser om Leylinjer
- 14 Källor - deras energier
- 16 Hur man tillverkar en lättroblig pekare
- 18 ETT BUDSKAP TILL ER SLAGRUTEMÄN & KVINNOR!
- 20 Energiklot på Onsala söder om Göteborg

Styrelse och funktionärer

Ordförande: Bengt Norberg, ordförande@slagruta.org
Kassör: Christina Eliasson, kassor@slagruta.org
Sekreterare: Dan Nyström, sekreterare@slagruta.org
Ledamot/medlemsregisteransvarig: Anita Elmerfeldt medlemsregister@slagruta.org
Ledamot/redaktör: Magnus Lundström, redaktor@slagruta.org
Suppleant/Webmaster: Roland Karlsson, webmaster@slagruta.org

Valberedning: Ann Henemo (sammankallande), Anne-Marie Carlsson, Agne Olausson
valberedning@slagruta.org

Skicka material till Slagrutan ! redaktor@slagruta.org

Manusstopp 2020:

- sommarnumret, 7/6 (10 dagar efter konventet)
- höstnumret,

Ansvarig utgivare: Bengt Norberg

För 2020 gäller

Medlemsavgift: 325:-/år
(efter 1 juli, 180:-)
Ungdomar under 20 år: 100:-/år
Famijemedlem (ej tidning): 100:-/år
Medlemsavg utanför Sverige: 425:-/år

Min första kontakt med Arne Groth, makarna Ulla och John Hamilton och Bo Westling

Del 1 i en artikelserie av
Karl-Erik Samuelsson

En artikel i tidningen Land nr 46 den 7 november 1986, som min hustru på sitt arbete några månader senare råkade titta i. På mittuppslaget, ”**Arne och hans fantastiska värld**” med stora bokstäver. Artikeln beskriver Arnes privata forskning på naturens energifältnätkomplex. Arne Groth Fil. lic. med kemi som huvudämne arbetade vid denna tidpunkt på FOA, försvarets forskningsanstalt. Enligt bild 1 från tidningen, så beskrivs flera situationer där djur, människor, träd och växter påverkas av nyttiga eller skadliga fältenergier. De senare är oftast människor orsak till, t.ex. elektromagnetiska föroreningar och radioaktiv strålning från atomenergianläggningars produkter, kärnvapenavfall osv. Under somrarna 1981 - 1984 gjorde min son Magnus och jag en inventering av c:a 430 kuströsen från Husum i norr till Skuleskogens sydliga gräns, dvs. Höga kustens kärnland. När vi höll på med mätningar av rösen kunde vi plötsligt bli helt mentalt urlakade och några steg därifrån få en mental kick! Arne Groth ger svaret i artikeln. Eftersom jag själv är utbildad fartygselektriker i Marinen, senare tjänstgjort några år vid forskningsreaktorn i Stockholm nära Tekniska Högskolan, därefter universitetsstudier, teoretisk fysik, fysik, matematik och kemi, så blir sammanfattningsbilderna av tidningens artikel en verklig uppenbar förklaring till min känslighet till starka elektromagnetiska fält och vissa mentala fält i fornlämningar. Jag ringde Arne Groth dagen efter jag läst artikeln och frågade hur jag enklast kunde få en beskrivning om att lära mig grunderna att använda pekare. Arne hänvisade till boken *Jordpuls* av John och Ulla Hamilton. Boken beställde jag och kom till mig 2 januari 1987. En genomläsning av boken resulterade att jag efter par veckor senare ringde till John Hamilton. Ett givande samtal och kort tid därefter kom ett trevligt brev från John.

Vid denna tid tjänstgjorde jag som gymnasieadjunkt vid Brinellgymnasiet i Nässjö och här träffade jag Bo Westling, som hoppade in som vikarie om någon lärare blev sjuk. Nu nämnde jag för honom att köpt en mycket intressant bok om fältenergier vid fornlämningar som våra förfäder kunde hantera. Bo bodde då på en gård utanför Nässjö och på hans marker fanns några stenrösen och uppresta stenar. Nu köpte även Bo *Jordpuls*. Nu börjar en trevande ”pekaröv-



*Karl-Erik Samuelsson under konventet 2019
Foto: Magnus Lundström*

ningsperiod” för oss på olika typer på objekt vid platser som **Torsa stenar** och **Fagertofta** inte så långt från Nässjö. Framåt våren tyckte Bo och jag att vi försöker få kontakt med Ulla och Hamilton och det resulterade i att de kom till Tranås under våren 1987. Här blev det nu en grundutbildning till att använda pekare för Bo och mig, ty varken slagrutklyka eller pendel fungerade så bra för oss. Det Bo och jag hade missat i *Jordpuls* text var att man *kan fråga på allt*, om det inte är spärrat av någon orsak. Under detta veckoslut i Tranås blev det stort hopp i konsten att använda pekare för oss två nybörjare.

Under sommaren 1998 blev Bo och jag inbjudna till Skara till Ulla och John, som just har flyttat in till en villa i Skara från Husaby biskopsgård. Nu skulle vi få guidning till ett antal intressanta fornlämningsplatser, som finns nämnda i *Jordpuls*.